

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . " 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V upravi prejeman mesečno . . . " 1.70
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostolpna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . " 15 "
 za trikrat . . . " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznanila, zabvale, osmrtnice itd.:
 enostolpna pettivrsta po 2) vin.
Poslano:
 enostolpna pettivrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvzemati ne-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nofrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Junaki ob Soči.

Leonhard Adelt, posebni poročevalec
 »Berliner Tageblatta«, piše:

Ob Soči, 17. julija.

Stari gradovi so na Krasu: Rocca, Devin, Rubija, Rihenberg, Gorica, Ljubljana in novi, ki je z zgodovino tako obložen, da se zdi star in skrivnosten: Miramar. Eden izmed njih, ki ga ne imenujem, nosi v svojih brazgotinastih, raztrganih prsih dušo moderne vojne — vojne premostenih daljav. Iz nekega kota nasipov se boji bastija z meter debelimi zidovi krog močnega kostanja, čegar listnata streha, oblita s solnčnimi žarki, daje senco kameniti mizi. Miza je pokrita s širokim zemljevidom. V strelni lini čepi mlad častnik s telefonskim slušalom na ušesu. V dolino tekó žice: živec in volja topov, ki bruhajo tukaj in tam silo in smrt na sovražnika. Gori vrhu grajskega gradu leži eden na trebuhu in opazuje skozi daljnogled, preži kakor pajek v mreži, katere najmanjši gib izda daljnega sovražnika, podpolkovnik Körner. Italijanska dekleta in žene brez mož, ki sede spodaj v vasi ob strugi, so izprva plašno povesele oči in se prekrizale, kadar je njegov avto tuleč švignil v ozki klanec. Smeje se je zamahnil z roko in jim zaklical: »Dekleta, ne izdajte me! Samo vaša bo škoda, če bo sovražnik semkaj streljal, meni je vseeno.« Krepko so odmajale z glavo in dvignile svoje oči; odtedaj vedno gledajo vanj, kadar pride mimo z jahalnim bičem v roki.

Podpolkovnik Körner ne vodi nobenih knjig in ne nosi meča — vendar je romantik. On ljubi Turke — deloma kot narod, deloma zaradi harema — nosi široke turške hlače in fes, ki se predrzno nagiba na levo uho; njegove oči so oči zmagovalca, ima orlov nos in zobe kakor roparska zver. V celi vojski je znan pod imenom »dolgi Bošnjak«, k čemur opravičuje edinole fes. Ta fes ima svojo posebno zgodovino, ki ni ravno posebno nežna, ampak pristna, kakor se dogaja v strelskih jarkih. Ležali so v Srbiji tako tesno ob sovražniku, da je človek menil slišati skozi ilovnato steno med obojnimi strelskimi jarki sovražni srčni utrip. Nič ne smel dvigniti svojega nosu, ne da bi tvegal strel skozi glavo, in ako so izpraznili kak lonec, se je zgodilo s hitro kretnjo roke čez jarkov rob. Na ta način se je na Körnerjevi čepici nabral kup blata in Körner je imel navado, da je potem čepico položil na rob jarka, sovražniku v zasmeh. Ko je tako prišel ob pokrivalo, je poslal v sosedne jarke po kakršnokoli drugo čepico, in glej: Bošnjaki so mu nekoč pomagali do fesa, ki si ga je bil že davno želel. Odslej ga je nosil z vso častjo. Nosil ga je, ko je v Srbiji velikokrat jurisano višino 708 s svojimi težkimi možnarji tako stepal, da se je po vojni legendi znižala na višino 704. Nosil ga je, ko je z enim teh težkih možnarjev napravil sunek preko lastne rojne črte in čez Sočo v Ločnik ter s kartočami stolkel Italijane na krmskem kolodvoru, ko so ravno zapuščali vlak, njihovim častnikom pa poslal pri kosilu v skledo granato, ki je celemu krožku za večne čase pregnala tek. Nosil ga je, ko smo ga obiskali — na začaranem gradu in sredi med bitko. Stari grad je tiho spal poletno spanje, starček, ki sanja o spominih: Kje so dnevi, ko so cesarji svete rimske države skokoma jezdili skozi grajska vrata, ko so v turnirjih zvenketale sulice in je laški sovražnik naskakoval vrata? Čas je postal krotak in pokojen, današnji ljudje ne vedo ničesar o borbi med možmi in počno same norčije. Tam gori leži eden na trebuhu, zija z nasajenimi očmi v pokrajino, in na voglu izgovarja nekdo mrtve številke v ponarejeno uho. In nekje grmi in stavi na laž jasno nebo . . .

Pri generalu B. pred Plavami je vzbudil našo pozornost čisto mlad praporščak Mackensenovih husarjev, ki je nosil veliko zlato hrabrostno svetinjo. General je opazil in rekel: »To je eden najboljših, svetinjo si je zaslužil pri Belgradu. Luka, povejte gospodom sami, kako je bilo.« Mladi Oger je zardel kakor deček, a mi nismo odjenjali in moral je pripovedovati:

»Torej, Belgrad se je izpraznil. S svojim slugom sem na našem bregu iskal svoj škadron, ko sem na oni strani zaslišal streljanje. Skozi daljnogled sem opazil majhen oddelek naših, ki ga je obkolila velika sovražna premoč. Skočil sem v neki čoln in z naperjenim revolverjem prisilil tri civilne voznike, da so veslali z menoj na ono stran. Eden voznikov je dobil strel v glavo, nakar sem ga vrgel v vodo. Ostala dva sta me prepeljala do brega. Tam sem vzel toliko naših v čoln, kolikor jih je le moglo vanj, jih prepeljal čez Savo in šel drugič na ono stran. Ob tem je bil ranjen en desetik. Ko sem prišel v tretje, so Srbi naskočili. Bilo nas je samo še šestnajst, zavpili smo »Ura!« kolikor smo mogli glasno in se vrgli v rojni črti na tla. Srbi so storili isto. Sunkoma smo se plazili nazaj, dospeli do čolna, poskakali vanj in odrinili od brega. Srbi z rjoventjem in ognjem za nami. Dva naših sta bila ustreljena, ostale sem spravil na ono stran.«

Pavel pl. Luka je službeno strumno pogledal generala, ki se mu je z nagibom glave zahvalil. Nato se je olajšan umaknil v ozadje.

Prišli smo s Krasa. Peljali smo se po cesti, po kateri se drugače pobožni romarji pomikajo proti Sv. Gori. V rdečih skalnih votlinah domuje revno slovensko ljudstvo, kajti vasi so v ognju. Globoko pod nami se v poševni smeri boji kamenit most čez smaragdno-zeleno Sočo; čezenj teče železniška proga na desni breg, kjer se pritisne ob gorsko steno. Častnik, ki je bil z nami, je pravil: »Gori stoji sovražnik z dvesto topovi, spodaj je vozaril naš oklopni vlak.«

V neki gorski vasi, katere kameniti cerkveni stolp je bil podoben kvisku postavljeni granati, je bil na občinski hiši še nalepljen cesarski manifest ob vojni napovedi. Sestavljen je bil v nemškem, laškem, slovenskem in hrvaškem jeziku in štirikrat podpisan: Wien, Franc Josef — Vienna, Francesco Giuseppe — Dano na Dunaju, Franc Jožef — U Beču, Franjo Josip.

Prišli smo mimo marmornih kamenolomov v Nabrežini, katerih medlobeli marmor pokriva palače na Dunaju in v Trstu, šli smo skozi srebrnozeleno oljane in temnozeleno lovorjeve lože in skozi terase onega vina, kateremu je bila že Livina, so-proga Avgustova, vse preveč naklonjena. Ženske so postale lepe in plemenitega nastopa, občevalni jezik je bil sedaj italijanski (?). Pod strmimi skalnimi stenami se je nenadoma zamodril morje. Stali smo na terasi starega morskega gradu Devina, v katerem so počivali Hohenstaufi, kadar so bili na pohodu proti Italiji. Daljni čoln je brez krmarja plul po morju, morda je ležal v njem na trebuhu kak špijon. Doneli so strelj pušk, ki so bili namenjeni njemu, za njimi se je glasil odmev. Majhni vodometi so ga škropili, a v čolnu se ni nič zganilo. V cenitu je krožil sovražen letalec kakor jastreb. V seslanskem zalivu so se varno kopal vriskajoči vojaki.

Posestnik Devina in Sesljana, princ Aleksander Thurn in Taxis, nas je vodil v bitko. Granate so udarjale v koto 121, mi smo pa govorili o d' Annunziu in Eleonori Duse, Bilku in Bourgetu, ki so bili njegovi gosti na Devinu, o Vollmüllerju, Hoffmannsthalu in Richardu Straussu, ki so njegovi prijatelji. Vsa dežela naokrog je bila lepota, zgodovina, kultura. Popoldne smo se sp plazili v Trzič; naši vodniki so bili topot nadporočnik Voja in poročnik Scheichelbauer, poveljnik oklopnih vlakov, ki sta čakala dalje zadaj. Iz kritij prednjih straž smo videli ladjedelnico z obema Kitajski namenjenima, v gradbi se nahajajočima križarkama in 20.000 tonsko veliko ladijsko zgradbo Austro - Amerikane, v katere trup se je ugnježdilo pol italijanske stotnije. Zgoreli oljni tank nemške tvrdke Breitner se je še kadil. Med rimskimi toplicami princa Taxis in obrežjem se kroži mali gozdni griček 21 s paviljonom na vrhu, katerega drži neki avstrijski rezervni častnik kot daleč naprej potisnjeno zunanjo utrdbo planote proti vsem napadom. Mož tam zunaj je iz enakega lesa kakor ta dva, ki nas vodita: Voja z melanholičnimi očmi Rumuna, poln mo-

ško prevdarne energije; Scheichelbauer, včerajšnji praški študent, z brazgotino na ustih, droban in gibčen z vedno zakurjenimi kotli, kakor stroj, ki mu poveljuje. Prosil sem in Voja mi je pripovedoval o dveh svojih oklopnih voznjeh ob Soči:

»Naša postaja je bila Gorica. Od ondi sem ponoči napravil sunek čez solkanski most v Vrhovlje—Plave. Sovražnik je stal na višinah nad menoj. Iskre iz dimnika so nas izdale. Dobili smo ogenj, se obrnili in vozili mimo Gorice z Zagraj. Tam smo presenetili večji oddelek Italijanov; moja strojna puška je vse pobila. Pri Redipulji so nas napadli brambni avtomobili, ki so nas obstreljevali iz 7 cm topov. Borec se smo vozili nazaj. Pri Zdravščini smo se jih iznebili, nakar sem znova prodril v Redipuljo. Topot nismo bili več nadlegovani, opravili smo s sovražnikom. Prihodnja moja naloga se je glasila, naj preiščem železniško progo v Vrhovlje in če treba popravim. Vzel sem smer proti Plavam, drdral skozi tunele, popral višine in postrelil patrolje, ki jih je sovražnik poslal dol. Scheichelbauer mi je medtem z drugim oklopnim vlakom kril hrbet. Npre-

stano vozeč sem in tje je šel osemkrat mimo višine 379, s katere ga je obstreljevala italijanska baterija; dve granati sta mu poškodovali lokomotivo. Ob izhodu iz predora pri Vrhovljah sta najina vlaka v temi trčila skupaj, ker smo morali voziti brez luči; kijub temu smo srečno prišli domov. Naslednji dan so Italijani razstrelili nekaj tračnic in bombardirali goriški kolodvor. Morali smo proci, o čemer nas je zasledoval sovražen letalec, ki je pri Zagraju vrgel dve bombi na nas. Padli sta 20 m daleč vstran. Ako se odpravimo zopet na pot, vas vzamem s seboj.«

Na postaji, s katere smo prišli, sta čakala oba oklopna vlaka: dva zjeklenela mastodona, ki ju oživlja dvajseterna moška drznost in ognjevitost zmajski dih našega tehničnega stoletja. Štirje Vojnovi ljudje so z golimi mišicami krmarili drezino, ki nas je peljala domov; v taktu sunkov je vsak pel verz, ki si ga je sam zložil, in ostali trije so zažrmeli vmes približno takole: Pri oklopnem vlaklu je vedno lepše, sedaj je prišel celo Italijan, najprej smo našli Srbe, sedaj morajo umreti tudi mačojedci.

Grob Italijanov ob Soči. — Italijani izpraznili svoje napadalne postojanke pri goriškem mostišču. — Brezuspješni laški napadi pri Zdravščini in Vermeljani. — Artiljerijski boji na koroški meji.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 29. julija. Uradno se poroča:

Italijani so na primorski bojni črti podvzeli le ob robu planote pri Zdravščini in pri Vermeljani brezuspješne sunke. Na predpolju goriškega območja je izpraznil sovražnik svojo naskokno postojanko in je šel v isto črto nazaj, ki jo je imel zasedeno pred bitko.

Ob koroški meji artiljerijski boji in praske.

V tirolskem obmejnem ozemlju je bil vržen nek italijanski bataljon pri Marcu v dolini Adiče nazaj. Razkropljena je bila neka italijanska stotinja pri Tofani.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

PRI GENERALU BOROEVICU.

Bojna črta ob Soči, 26. julija.

Poveljnik neke na južnem bojišču se vojskujoče armade, general pehote Boroević, je sprejel danes neko skupino vojnih poročevalcev, ki jo je vodil major Rouland. V gorskih bojih preizkušeni vojskovodja je zdaj prevzel težko nalogo na južnem bojišču. Videli smo Boroevića med bitko ob Sanu, v sobi neke vojašnice v Przemyslu, pozimi večkrat v njegovi sobi v osploju zbornega poveljstva v Košicah in pod milim nebom v dolini Onada in poslednjih meseca majnika med obleganjem Przemysla v njegovem glavnem stanu v Sanoku.

Armadni poveljnik general pehote Svetozar pl. Boroević je pozdravil vojne poročevalce s sledečim nagovorom:

Veseli me, ker Vas zopet vidim med mojo armado. Nahajamo se v drugem letu vojske in veste, kaj vse da smo že storili. Izjavim Vam tudi tu, da nimamo ničesar, kar bi morali prikrivati in da smete videti vse, kar se more videti. Nahajamo se v desetem tednu italijanske vojske in druga bitka pri Gorici je prikupela danes deveti dan na višek. Podajte se v najsprednejše vrste in povsod boste najboljšo videli. Zavest in trdno zaupanje, ki nadvladuje naše čete in kakor se boste pričali, utemeljeno, zanesite med prebivalstvo in tako boste tudi armadi služili.

× × ×

»Agramer Tagblatt« piše z dne 29. julija: Druga bitka ob Soči se bliža svojemu

koncu. Napadi italijanskih čet so že oslabil. Samo mestoma vzdržujejo Italijani artiljerijski ogenj, ki vsak napad uvede in konča. Drugo borenje ob Soči se bo enako kot prvo končalo s popolnim porazom Italijanov. Pod višjim poveljstvom generalnega polkovnika nadvojvode Evgena izvedena brambna bitka je sijajen uspeh, katerega bo več šele zgodovina znala prav ceniti.

Italijani so že vajeni porazov, kajti izmed vseh vojska, kar so jih vodili doslej, niso še nobene uspešno izvojevali. Vse prejšnje vojske se pa niti primerjati ne morejo s sedanjo, posebno glede na izgube. In vendar kako je Italijane že bolel poraz pri Kustoci, kjer so izgubili skupno 6000 mož, od katerih jih je pa bilo polovico neranjenih od nas ujetih. Poraz pri Adui v Afriki, kjer je Menelik popolnoma porazil generala Baratiera in njegovo armado skoro popolnoma uničil, je razmeroma le mala nezgoda v primeri s strašnimi izgubami v obeh bitkah ob Soči, kjer so Italijani izgubili do 180.000 mož. Te izgube se nanašajo samo na bojišče med Gorico in Trzičem. Ako pa prištejemo še ogromne italijanske izgube v bojih pri Plaveh, na Krnu, na koroškem in tirolskem obmejnem ozemlju, dobimo število, ki ne bo dosti manjše od četrtilijona. In to je šele začetek vojske, ko so naše čete še v defenzivi. Kako se bo pa godilo Italijanom, ko bodo enkrat naši vrli junaki prešli v ofenzivo, nam bo pokazala bodočnost.

Italijansko uradno poročilo.

Torek, 27. julija. V Val Daone smo zasedli Monte Lavanech in vrh Pissola. V Cadore je sovražnik ponovil svoj napad na Monte Piano. Po dolgi pripravi z artiljerijo srednjega kalibra so v noči na 26. julij prešle pehotne skupine k napadu. Čeprav jih je podpiral ogenj številnih strojnih pušk, so bile popolnoma odbite. Na krnskem ozemlju traja silovit boj kljub megli, ki ovira uspešno artiljerijsko podporo, dalje. Pri Plaveh se podjetje za razrušenje mostišča ugodno razvija. Na Krasu se je včeraj nadaljevala bitka z izredno silovitostjo. Ob celi fronti so naše čete z velikim pogumom prodirale v ognju, pri čemer se jim je posrečilo na levem krilu osvojiti močno postojanko na gori Sv. Mihaela, ki obvladuje velik del visoke planote. Prišle so pa v ljut križni ogenj številnih sovražnih baterij vseh kalibrov in so se morale umakniti nekoliko pod vrh, kjer se sedaj drže. V središču smo prodrli proti sedlu Sv. Martina, pri čemer smo z bajonetni vzeli strelske järke in utrdbe. Na desnem krilu smo proti koncu dneva s pomočjo sijajne akcije popolnega sodelovanja med prodiranjem pehote in ognjene artiljerije spopolnili postojanko na Griže-Brda (Monte dei sei Busi), med tem ko smo močno utrjenega sovražnika vrgli nazaj. Približno 3200 ujetnikov, med njimi en podpolkovnik in 41 drugih častnikov, pet strojnih pušk, dva mala topa za metanje bomb, številne puške, municijo, živila in vojni material tvorijo plen krvavega dne.

Cadorna.

Italijansko mornariško poročilo.

Dunaj, 28. julija. (Kor. ur.) 26. julija ponoči poroča italijanski generalni štab: Naše operacije na morju proti sovražnemu obrežju nameravamo odvzeti sovražniku oblast nad otoki, ki leže najbližje našemu obrežju, s katerih lahko nadzira naše brodoge in na katerih so se nahajale najbližnje postaje torpedovk in letalcev. Takoj ko so se začele sovražnosti, smo večkrat obstreljevali otok Pelagruž, a otok je le še ostal v optični zvezi z dalmatinskim obrežjem. Potrebno je bilo, da se otok zasede in preišče. Po natančnih poizvedbah je bila v številnih globokih zarezah in dupljah skrta posadka ujeta. Naši torpedni rušilci in pomožne ladje so ponoči z največjo naglico zasedle otok, ker so se morali izkrcanci preskrbeti ne le z vsemi, kar potrebuje uspešna obramba, marveč tudi z živili. Vsa sovražnikova podjetja so ostala brezuspešna. Radi svoje strategične lege važen otok je v naših rokah. Istočasno je prerezalo neko francosko brodoge torpednih rušilcev, podpirano po neki naši lahki križarki, pri Isola di Lagosta podmorsko brzojavno žico in je porušilo na otoku postajo podmorskih čolnov in letal. To z vojaškega in z mornariško-tehničnega stališča ne malo težavno podjetje so izvedli francoski torpedni rušilci z veliko previdnostjo in drzno. Osebito »Magon« in »Bisson« sta se izkazala. Na oddelek mornarjev, ki so jih izkrcali, so živahno streljali iz pušk, ko so se vračali. Kriti po topovih »Magona« je padel le en sam mož.

Slovenci proti Italijanom.

Slovenski vojak pešpolka Janez Mlakar, doma iz velikonedeljske župnije, nam piše z južnega bojišča:

Naznanjam Vam, da smo Slovenci na italijanskem bojišču židane volje. Skoro vsak dan se razlega po kamenitih kraških planinah lepa slovenska pesem. Italijani nam vsak dan pošljejo obilo šrapnelov in granat, ki pa malokdaj najdejo svoj cilj. Največ pa jih niti ne eksplodira. Mislim, da morajo biti Italijani dobro založeni z municijo, da tako potratno razsipavajo ž njo, sebi v škodo in nam pa v zabavo. Kar cele kupe jih leti skupaj in delajo velike luknje v kamenita tla. Ako se pa naši topničarji le parkrat zgledajo in odgovore na njihova »vprašanja«, morajo Italijani takoj utihniti. Pa tudi, ako se kje pokaže laška pehota, jo mora pred morečim avstrijskim ognjem takoj odkuriti nazaj v svojo »luknjo« s krvavo butico. Mi pa jim veselo kličemo in ponosno dvignemo roke, češ: Le pridi še, drugič bo pa še veliko hujeje. Bodo pomnili nas Slovence. Živio!

Dokler še slovenska kti živi, Italijan Gorice ne dobi.

Martin Klakočen, vojak našega . . . pešpolka, ki se bori na italijanskem bojišču, je poslal pesmico, zloženo v strelskih jarkih. Iz kitic veje junaški in samozavestni duh slovenskih vojakov. Med drugim piše Klakočen: »Nič se ne boj, Gorica in Vipava, če tudi nisi daleč od Taljana, dokler še slovenska kri živi, Taljan slovenske zemlje ne dobi!«

Podrobnosti o bitki pri Gorici.

Dunaj. Vojni poročevalci objavljajo o bitki na Goriskem: Kadar pripuščata dež in nevihta, ki se zopet večkrat pojavljata, poizkušajo italijanski zrakoplovci in letalci izrabiti sebi v korist položaj. Na progo državne železnice so vrgli brez posebnega uspeha več bomb. Letala, večinoma dvo-krilna, ki vozijo skupno po 4 ali 5, nosijo velikanske množine železa, ki jih mečejo

iz višine 2000 metrov. Učinkovalo bi strahno, če bi zadelo žive stvari. Na Nabrežino je bilo pri kolodvoru vrženih 20 zračnih bomb, drugi dan je vrgel nek drug zrakoplov 8 bomb. Prebivalstvo biva med nočnimi napadi v kletih, vojaki v svojih bivališčih. Poškodovan ni bil do zdaj menda še nihče. V Trstu zadnje dni niso ponovili metanja bomb. Časopisi objavljajo inserate za zavarovanje proti poškodbam po bombah. Italijanski ujetniki pripovedujejo, da se zelo boje naših topov in osobito naših možnarjev. Več sto Italijanov se je rajši udalo, kakor da bi nekriti napadali na skalnih tleh. Civilno prebivalstvo se zopet vrača v Trst nazaj. Splošno se lahko trdi: bitka ob Soči se bije ljutejše in je bolj krvava, kakor na katerem koli bojišču sveta.

Italijani izgubili 200.000 mož.

»Grazer Tagblatt« poroča iz Budimpešte: Tu se glede na bitko pri Soči še razglasa, da so izgubili Italijani 200.000 mož. Večina je padla, ker zaradi velike ljutosti, s katero se je bila bitka, ni bilo mogoče rešiti ranjencev. Italijani so morali pustiti ležati ranjence pred avstrijskimi postojankami, kjer jih je veliko izkrcavalo.

London. (K. u.) Število ranjenih italijanskih vojakov je tako veliko, da so jih morali odpraviti že v južna mesta, med drugim v Neapelj. V zadnjih bojih je bil nevarno ranjen brigadni poveljnik polkovnik Magi. Zanimivo je, ker morajo podle generalnih poročnikov in generalnih majorjev opravljati častniki nižjih šarž.

Izgube italijanskih častnikov.

Lugano. Po zanesljivih zasebnih podatkih je izgubila italijanska armada do zdaj 8 generalnih majorjev, 8 polkovnih poveljnikov in 27 štabnih častnikov.

Pohvala naših vojakov na italijanskem bojišču.

Berlin. O drugi bitki ob Soči izvaja »Kreuzzeitung«: Pokazalo se je zopet, da je številna premoč v vojski le posttranskega pomena. Avstrijski vojak tako prekaša italijanskega, da resnega uspeha Italijanom ni pričakovati. Ob enaki moči čet je italijanska armada izpostavljena le porazom.

Podpolkovnik pl. Körner padel.

Dunaj. V bojih za goriško območje je padel 42letni podpolkovnik pl. Körner. Sovražna granata mu je odtrgala glavo, ko se je peljal na opazovališče.

Cadorna vpokojil tri zborne poveljnike.

Lugano. Generalissimus Cadorna je vpokojil tri zborne poveljnike, med njimi Brusattija, nekdanjega krilnega pobočnika italijanskega kralja.

Neuspešni italijanski napadi.

Curih. »Tagesanzeiger« poroča z italijanske bojne črte: Na celem italijanskem bojišču se je pokazal neuspeh italijanskih napadov. Kretajo se, kar morejo s kislosladkim obrazom priznati celo francoska poročila, še vedno na tistih tleh, kakor pred osmimi tedni; dobro sestavljena Cadornova poročila in neverjetne tirade italijanskega časopisja tega ne morejo izpremeniti. Večjo vlogo bodo igrali v Italiji dogodki na cesti, kakor kdajkoli na bojišču.

Vojska z Rusi.**AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.**

Dunaj, 29. julija. Uradno se razglasa: Na meji med Bukovino in Besarabijo sta hrvatska in ogrska črna vojska presenetljivo napadli neko močno utrjeno rusko postojanko. Sovražnik je bil popolnoma presenečen in je bežal po krvavem ročnem boju, ki ga je stal 170 mrtvih, iz svojih utrd. Vzhodno od Kamionke Strumilove so ujele naše čete enega podpolkovnika, 7 častnikov in 500 mož.

Sicer je položaj na severovzhodni bojni črti neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 29. julija. Veliki glavni stan:

Severno od Njemena je ostal položaj neizpremenjen.

Jugovzhodno od Suwalkija, na obeh straneh železnice, ki vodi v Olito, so zasedle naše čete del sovražnih postojank. Ujele so ob tej priliki 2910 sovražnikov in zaplenile dve strojni puški. Včeraj v ponoči na danes so ponovili Rusi svoje napade na našo bojno črto južno od Nareva in južno od Nasielska. Vsi sunki so se izjalovili s težkimi izgubami za sovražnika.

Zahodno od Novo Georgievskaja na južnem bregu Visle je pol nemške stotnije pri nekem presenetljivem napadu ujele 128 Rusov.

V pokrajini jugozahodno od Gore Kalvarije so poizkušali Rusi ponoči od 27. na 28. julija prodirati proti zahodu. Včeraj so bili napadeni in vrženi nazaj.

Nikamor naprej.

»Basler Anzeiger« poroča z italijanske fronte: Vsi nevtalni vojni dopisniki soglasno poročajo, da se Italijanom ni kosrečilo osvojiti niti ene avstrijske glavne postojanke. Pot v Trst, Ljubljano in Beljak je danes še prav tako zastavljena, kot je bila pred dvema mesecema. Cadornova poročila kratkočasijo celo Evropo.

Klic na pomoč.

Lugano, 29. julija. Poslanec Colaiani je v »Messaggeru« spisal obupen poziv balkanskim državam in pravi, da se imajo doslej za vse zahvaliti Rusiji, scdaj pa da so izgubili glavo in srce

Poročnik po nesreči usmrtil stotnika.

Milan. (K. u.) »Avanti« poroča iz Francije: Na tukajšnjem strelišču je baje nena-menoma artiljerijski poročnik Montello s sabljo usmrtil stotnika Votano.

Belgijski kralj v Italiji.

Lugano, 29. julija. Kralj Albert se pada v Italijo. Namen tega potovanja je, da nahujka Viktorja Emanuela proti Nemcem. Oba kralja se bosta nato podala v Rim.

Italija Turčiji še ne napove vojsko.

Genf. »Journal« poroča iz Rima: V petek sklicani kronski svet na bojni črti je bil odpovedan v zadnjem hipu. Ministri ostanejo v Rimu. Vojna napoved Turčiji je odgodena za negotov čas.

Italijani rušilci naših svetlišč.**Sv. Višarje.**

Iz Žabnice se nam piše: Zahrbtne sovražnik obstreljuje od 19. julija dalje tudi najslavnejšo koroško ravno 555 let staro romarsko cerkev na sv. Višarjih. Tesno mi je bilo pri srcu, kadar mi je dim granate zakril cerkev ali zvonik ali oboje. S strahom sem gledal iz doline tje gori na sveti kraj ter prošil Marijo, naj ona varuje častiljivo svetišče. In res, hvala Bogu in Mariji, cerkev in druga poslopja do sedaj niso trpela niti najmanjše škode. Le župnišče, leta 1906 novo iz cementa zidano, je zadela granata, razrušila kos strehe in sobo na voglu proti cerkvi. Tudi zid ima močno razpoko. Menda požrešni Lah ne ve, kje bi si hladil jezo, ker nima nikjer nobenega uspeha, kajti tukaj še ni za en korak prestopil naše dobro zavarovane meje. Naj nam Marija skoraj izprosi zaželeni čas, da jo bomo mogli zopet častiti na visoki, prijazni gori Višarjski, katero si je sama izvolila kot kraj milosti.

Za čas vojske je milostna podoba Marijina na varnem kraju shranjena.

Jugovzhodno bojišče.

Položaj pri nemških četah splošno neizpremenjen.

Najvišje vojno vodstvo.

POROČILO RUSKEGA GENERALNEGA ŠTABA.

Dunaj, 28. julija. (K. u.) V smeri Tukum proti Šluku je bilo dne 24. t. m. pričeto prodiranje odbito. Med Dvino in Njememom se je sovražnik približal dne 24. t. m. bojni točki Poniewicz—Liejadny. Jugozahodno od Kovna se je razvil boj. Ob narveski bojni črti napada sovražnik brez uspešno naše postojanke pri vasi Servatki. Južno od Rožana smo po hudem boju vrgli Nemce, ki so prekorčili Narev, od izliva reke do vasi Olszak nazaj. Jugovzhodno od Pultuska so bili odbiti sovražni napadi ob Bugu. Ob napredujočih oblegovalnih delih pri Novo-Georgijevskem mali boji. Na levem bregu Visle so se nadaljevali sovražni napadi na oblegovalna dela pri Ivangorodu, a so bili uspešno odbiti nazaj. Med rekama Vislo in Wierzom artiljerijski dvoboj. Med rekama Wierz in Bug se nadaljuje boj z veliko ljutostjo. Sovražnik je izvedel dne 25. t. m. več napadov na celi bojni črti, izvemši okolice neposredno ob Wierzju. Severno od Grubiszowa je sovražnik prodiral z izdatnimi silami z veliko odločnostjo. Kljub temu so naše čete skoraj vse sovražne napade odbile s skupno izvedenimi protinapadi. Izvemši nekaj vasi, ki so prehajale iz roke v roko, je ostala bojna črta neizpremenjena.

Ob rekah Bug, Zlata Lipa in Dnjester nobenih spopadov.

Na Črnem morju so uničile 25. julija naše torpedovke pri Huitlere 40 jadrnic, naloženih s premožom in so uničile nove rove in nek most.

NEMCI GOSPODARJI ŽELEZNIŠKE ČRTE OSTROLENKA—VARŠAVA.

Genf. Francosko armadno časopisje sodi, da je varšavska obramba najhujeje udarjena, ker postajajo Nemci gospodarji železniške proge Ostrolenka—Varšava. Rusko vojno vodstvo mora storiti vse, da drži še edino prosto železniško zvezo Varšave z vzhodnim odsekom, namreč proti Ostrovu.

FRANCOZI PRESENEČENI VSLED RUSKIH PORAZOV.

Pariz, 30. julija. (Kor. ur.) Na Francoskem so presenečeni, ker so zasedle Hindenburgove čete črto ob Narevu. Časopisje priznava važnost dogodkov, a sodi, da je pričakovati glavnega ruskega odpora ob Bugu, črta sicer ni utrjena, a je vsled ozemlja sposobnejša za obrambo. Major Fiorier v »Matinu« sodi veliko bolj pesimistično in izvaja, da nudi črta ob Bugu le malo odporno možnost. Varšava je ogrožena zdaj močno od nove strani. Za Ruse je zdaj važnejše, da se umaknejo in se tako njih bojna črta ne trga, kakor pa, da se oklepajo posesti Varšave.

OBKOLITEV RUSOV.

Bern. (K. u.) Steegemann opozarja »Bundu«, da rusko vojno vodstvo, ki pošilja vse sile, kar jih le more pogrešati, proti pritisku armad Mackensena in nadvojvode Jozefa Ferdinanda na južni bojni črti poljske osrednje postojanke, sicer zadržuje napredovanje zaveznikov, a splošen strateški položaj se je poslabšal, kakor izboljšal, opozarja na dosednji obseg obkolitve Rusov in izvaja: če je armada generala pl. Belova dovolj močna, da v velikanskem strateškem smislu obide Ruse, ne da bi bil sam obkoljen, bomo doživeli najmočnejši vojskni manever, ki se je kdaj podvel. Sapo mora zapirati ta igrokaz francoskemu in angleškemu vojnemu vodstvu, ki temu gigantskemu borenju slede iz daljave, ne da bi bile v stanu pomagati.

PRED VARŠAVO.

Berlin, 29. julija. »B. Ztg. am Mittag« poroča: Odločilna bitka na Poljskem sijajno napreduje. V črte varšavskih predtrdnjavskih utrd je napravljena zagozda. Ze prihodnji dnevi bodo prinesli nadaljnja presenečenja. — Rusi imajo v Varšavi okoli pol milijona vojakov.

LETALSKI NAPAD NA VARŠAVO.

Frankfurt, 29. julija. Petrograjska poročila pravijo, da so včeraj letalci napadli Varšavo in z bombami poizkušali porušiti fost čez Vislo.

V VARŠAVI.

Krakov. »Nowa Reforma« poroča po petrograjskih listih, da so se že vse varšavske banke preselile v Moskvo. V ruskih mestih se boje revolucije. Iz Radoma so odptovali vsi Rusi. Časopisje svari Varšavčane, naj mesto ne zapuste. Ruski častniki izzivajo Poljake. Mostovi čez Vislo so vojaško zastraženi. Veliko ljudi so zaprli, ker ji sumijo vohunstva. Širijo se letaki, ki napovedujejo, da bodo Poljaki kmalu obracunali z Rusi. »Naprzod« poroča, da severni del Poljske ob črti Przasnycz—Plock po vojski ni veliko trpel izvzemši rekvizicij.

»DEBELA BERTA« PRED IVANGORODOM.

Genf, 29. julija. »Tribuna de Geneve« poroča, da so Avstrijci spravili pred Ivangorod težke 42 cm topove in dva 50 cm topova, ki sedaj delujejo s strašnim učinkom.

ZAKAJ RUSIJA NE MORE SKLENITI MIRU.

Kodanj, 29. julija. Menčikov razpravlja v listu »Novoe Wremja« vsled ogroženja Varšave nastalo možnost, da bi Rusija sklenila mir in izvaja: Nemčija bi rada sklenila mir, da bi postala za hrbtom prosta, ali tak mir bi bil za Rusijo uničevalen. Nemci bi zahtevali cele dežele, ogromno odškodnino in za Rusijo škodljivo trgovsko pogodbo. Rusija bi ubožala in ne bi mogla vzdržati armade in mornarice. Zato ostane le boj na nož.

MINISTRSKI SVET.

Krakov, 29. julija. »Naprzod« poroča: V Carskem Selu se je pod carjevimi predsedstvom vršil ministrski svet, katerega so se udeležili tudi zastopniki entente. Sklenili so važne stvari. Knez Trubeckoj, ki je kot poseben odposlanik prepotoval Balkan, je prebral svoje poročilo o položaju na Balkanu. Vsebinska tega poročila je napravila zelo mučen vtis.

OBISK PRI NIKOLAJEVIČU.

Moskva, 29. julija. Člani deputacij mestne uprave v Moskvi, katero je sprejel veliki knez Nikolajevič, pripovedujejo, da živi Nikolajevič kot menih. Njegovo prvo vprašanje je bilo: »Ali so tudi Vam pravili, da sem smrtno bolan?« Ker so mu morali to pritrditi, je rekel: »To so pač pretročje vesti! Poglejte me! Ali izgledam kot eden tistih, katerim je prisojeno živeti le še par dni?« V nadaljnjem razgovoru je veliki knez izrazil svoje neomajljivo pričanje o končni zmagi njegovih armad.

ODREDBE ZA NARODNO OBRAMBO.

Petrograd, 29. julija. (Kor. ur.) Ministrski svet je pritrdil, da se dumi predložiti zakon, s katerim se bo ustanovil posebni posvetovalni odsek za enotnost odredb za narodno obrambo.

NOV PREDSEDNIK DRŽAVNEGA SVETA.

Petrograd, 29. julija. (Kor. ur.) Državni tajnik in član državnega sveta je imenovan za predsednika državnega sveta.

Boji na zahodu.**Nemško uradno poročilo.**

Berlin, 29. julija. Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana:

Na Flanderskem je naša artiljerija razstrelila ob Fruneskem prekopu ležeči žrvaj (dvižnik), v katerem je bil vzdani nek težak ladjin top.

Zahodno od Soucheza je bil odbit francoski napad.

Pri GivENCHI v Argonih in pri Vanquorsu smo razstreljali uspešno podkope. Francoske razstrelbe v Champagni so ostale brezuspešne.

Najvišje vojno vodstvo.

Ljuta kanonada ob yserški fronti.

Haag, 29. julija. »Rotterdamsche Courant« poroča iz Orstburga, da se že 24 ur sliši izredno silna kanonada ob yserške fronte. Od časa do časa se čujejo močne eksplozije. V noči od ponedeljka na torek niso topovi niti za trenutek molčali.

Zimska bitka v Champagni.

Berlin. (K. u.) Princ Oskar Pruski je objavil opis zimske bitke v Champagni. Po živem opisu izvaja: Gojiti se mora med mladino čuvstvo dolžnosti in zvestobe in zahteva trdo vzgojo mladine. Borimo se proti strupu, ki žre mozek ljudstvu, proti lahkomisljenemu življenju mladine in proti pohlepu uživanja. Vzgjajmo zopet mladino v otročji pobožnosti in v veri do Gospoda Boga, ki vodi usodo ljudi po svoji volji.

Napadi na francosko vlado.

Curih. Gustav Hervé napada v svojem listu »Guerre sociale« »Temps«, ki se je norčeval iz Hervéjevega predloga, naj se s skravnimi revizicijami in z obnovitvijo dobrodelnega odbora zberejo vse ljudske moči. Hervé piše: Če Nemci vzamejo Varšavo in če potem drže črto ob Visli, bodo še razpolagali z več stotisočimi možmi dobrih čet, ojačene z izborna artiljerijo ali s kako drugo hudičevno iznajdbo, ki jih bodo lahko vrgli proti nam. Da se to prepreči, potrebujemo vlade, ki res vlada, da se zopet vzbudi sila dejanja in udarjanja naših prednikov v letu 1792.

Veliko francosko vojno posojilo.

Berlin. »Deutsche Tageszeitung« poroča: Francoski ministrski svet je sklenil, da se najame veliko vojno posojilo v najmanjšem znesku 6000 milijonov frankov. Posojilo se razpiše najbrže koncem avgusta ali začetkom septembra, ker do takrat bo izdanih po francoski banki bankovcev za 15.000 milijonov frankov.

Radi objave tajnih poročil pred sodiščem.

Haag, 30. julija (K. u.) »Nieuwe Courant« poroča iz Amsterdama: Zastopnik obtožbe je predlagal, naj se kaznuje glavni urednik lista »Telegr.« Schröder za enomesečnim zaporom, ker je objavil poročila, ki bi bila morala v državno korist ostati tajna.

Na Balkanu.**SRBSKI VOJNI NAČRT.**

Lučano, 26. julija. Iz srbskega glavnega stana v Kragujevcu piše Luciano Magrini »Secoluz«: Z zasedenjem Belgrada sredi decembra je, če se prav vzame, vojska prenehala. Tu ali tam pride na meji do prask ali pa prileti kak aeroplan s te ali pa z druge strani. V teh šestih mesecih je srbska vojska reorganizirana. Zaplenila je mnogo topov in strojnih pušk. Francozi in Angleži so dali artiljerijo, strelivo, avtomobile, aeroplanse, tehnično osobe, živež, obleko in čevlje. Vsak vlak iz Soluna pripelje nove zaloge. Na meji stražijo francoski aeroplani, Belgrad brani šest težkih baterij, po dve iz vsake države trojnega sporazuma. Vojska šteje sedaj 230 tisoč mož, ki pa so v vsakem pogledu izborna oboroženi.

Polkovnik srbskega generalnega štaba Pavlovič je Magriniju podrobno razložil, katere avstrijske sile stoje na meji in katere črte so utrjene. Drugi srbski častniki so rekli, da bi pričeli Srbi z ponovno ofenzivo, če bi Rusi prekoračili Karpate, a Italijani dosegle sigurne uspehe. Magrini to izraža sledeče: Da so Italijani zasedli točko X, bi Srbi odšli takoj proti Y.

PASIČ ODSTOPI?

Bukarešt, 29. julija. Listi poročajo: Razpoloženje v Srbiji je hladno. Govori se, da namerava Pasič odstopiti.

POLOŽAJ BOLGARIJE.

Sofija. Poluradna »Narodna Prava« piše: Bolgarska vlada noče sil naroda cepiti brez koristi in obvaruje zato, dokler je le mogoče, svojo nevtralnost. Ne pozabi pa, da čakajo rešitve še vprašanja iz prve balkanske vojske. Bolgarska vlada naglašja, da ne more več trpeti kršitve narodnega načela na Balkanu in da se ne vkloni pod jarem, ki tlači milijon Bolgarov. Države, s katerimi moramo računati, postopajo tako, da provzročijo njih trdovratnost lahko novo vojsko na Balkanu. Bolgarija čuti, da je močna dovolj ne le, da se meni nič tebi nič prepusti usodi, marveč hoče bodočnost uravnati po bolgarskih vzorih. Dejstvo enoletne nevtralnosti je njeno vojaško moč ojačilo, ko so druge države po vojski že zelo izdatno oslabilene. Bolgarija kliče hladnokrvno svojim sosedom: Dajte nam, kar je našel Zetev je izvrstna, skladišča so bogato napolnjena z vsem, kar potrebujemo. Bede se ni bati nobene. Bolgarija lahko pomirjena stopi pod puške, kadar zahteva to ljudstvo. Vsi Bolgari se bodo z vsem srcem bojevali za preporod Bolgarije, za njeno neodvisnost in za združitev vseh Bolgarov. Bolgariji ne gre za puštolovščino, marveč uveljaviti hoče svoje pravice.

GRŠKA — ITALIJA.

Bukarešt, 29. julija. »Serra« poroča iz Aten: Italijansko-grška nasprotstva se čezdalje bolj poostrejuje. Italijanski listi vedno ljutejše napadajo Grško radi njene neodjenljivosti. Posamezni grški listi zasmehujejo italijanske grožnje. Resni listi opozarjajo, da grška in italijanska politika nimata nobenega stika več in da je italijanska vojska sedaj vrgla na površje koristi, ki si nasprotujejo. »Athenai« opozarja Italijo na nekorektno poizkuse, da bi pridobila ozemlje na Balkanu. S svojimi napori se le smeši, ker je z izdajstvom nad monarhijo izgubila simpatije balkanskih narodov.

GRKI IN TURKI.

Rim, 29. julija. (K. u.) »Messagero« poroča: Na pri rtu Matapan zaplenjeni grški jadrnici so dobili pet turških častnikov z orožjem in s streljivom in s sultanovim pismom velikemu Senuziju.

LETALSKA NESREČA V SOFIJI.

Sofija, 29. julija. (K. u.) »Agence Telegraphique Bulgare«: Vojaški aeroplan, ki je danes dopoldne krožil nad mestom, je padel na tla, ker je odpovedal motor. Oba letalca, dva poročnika, sta obležala mrtva.

Turčija v vojski.**TURSKO URADNO POROČILO.**

Carigrad, 30. julija. (Kor. ur.) Glavni stan poroča z dne 28. julija:

Kavkaško bojišče.

Naši ponovni napadi so ruske bojne sile, ki so poskušale našemu desnemu krilu pasti za hrbet, počasi vrgle proti vzhodu in jim zadali izgube. Dne 25. julija smo v bitki, ki se je razvila na višini Grebodo, vrgli zadnje sovražne čete proti vzhodu. Vjeli smo več kot 300 Rusov; med njimi 7 častnikov in zaplenili en nepoškodovan top, dalje zelo veliko municije, 2 municijska vozova in množico orožja. Bežeči sovražnik je vsled pomote prišel v boj z lastnimi došlimi ojačenci. Naša artiljerija je posegla v ta boj in zadala sovražniku, ki je v neredu bežal, znatne izgube.

Dardanelska fronta.

Dne 27. julija infanterijski in artiljerijski dvo boj. Dne 26. julija so poskušale nekatere sovražne torpedovke pri Kerevisdere obstreljevati naše desno krilo pri Sedilbahru. Naša artiljerija je zadela eno torpedovko, nakar so ostale ustavile ogenj in se oddaljile. Na ostalih frontah ni nič posebnega.

SPORAZUM ZASEDEL MYTILENE.

Pariz, 30. julija. (Kor. ur.) »Agence Havas« poroča: Anglija je obvestila Grško, da so zavezniki iz vojaških razlogov začasno zasedli Mytilene, kakor svojčas Lemnos. Angleška nota je sestavljena prijateljsko in izvaja, da spoštujejo zavezniki vladarske pravice Grške in da bodo izpraznili otok, kadar ne bo več razlogov za zasedenje.

GENERAL ROBINSON ODPOKLICAN.

Berolin, 29. julija. »Lokalanzeiger« poroča iz Carigrada: General Robinson, poveljnik angleško-indijskega ekspedicijskega zbora, je odpoklican in bo postavljen pred vojno sodišče.

NOV RUSKI PORAZ V KAVKAZU.

Carigrad. »Tanin« poroča, da so bili Rusi v Kavkazu poraženi ob napadu na tretjo turško obrambno črto. Več sto Rusov je bilo ujetih.

FRANCOZI ZAPLENILI DVE TURŠKI JADRNICI.

Lyon, 30. julija. (K. u.) »Le Progress« poroča iz Aleksandrije, da je neka francoska križarica privedla dve pri Siriji zaplenjeni turški jadrnici.

TURKI STRELJAJO S PUSKAMI, KATERIH POKANJE SE NE ČUJE.

Haag. »Times« poročajo iz Mytilen, da streljajo turški strelci s takimi puškami, da se ne čuje pokanje.

NEMCIJA NE ODGOVORI AMERIKI.

Berlin, 29. julija. »Vossische Zeitung« poroča: Nemška vlada zaenkrat ne bo odgovorila na ameriško noto. Podmorska vojska se bo z vso silo nadaljevala.

UPOR NA OTOKU HAITI.

Washington, 28. julija. (K. u.) »Reuter« poroča: Admiral Caperton poroča, da je izkrcal mornariške čete križarke »Washington« v Port of Prince, da ščitijo Američane in tujce. Nemiri še trajajo. Na Američane niso streljali.

VOJNA INDUSTRIJA V FILADELFIJI.

Haag, 27. julija. Iz Filadelfije se poroča: Mesto je postalo središče vojne industrije. Mnogoštevilna podjetja so noč in dan zaposlena z izdelovanjem vojnega materiala. Tu se izdelujejo šrapneli, granate, izstrelki vseh vrst, lokomotive in vojni vozovi, tovorni avtomobili, revolverji, puške, strojne puške, potem obleka, odeje itd. Vse dela s polno paro, da so dobave do dolocenega časa gotove. Neki nemški industrijec je izjavil, da se more smatrati Filadelfijo sedaj za središče vojne industrije, ker se je tri četrtine podjetij postavilo v službo četverporazuma. Mnogo tovarn, katerih delničarji že sedaj računajo na izvoz v Nemčijo po sklenjenem miru, izjavlja, da izdelujejo le naročila za ameriško vlado. V resnici pa gre za angleška in francoska naročila. Tako izjavljajo midvalske jeklarne v Nicetownu, da delajo za zvezno vlado, v resnici pa gredo njihove oklopne plošče, topovi in municija na Angleško. V jeklarni je zaposlenih 10.000 delavcev, ki delajo v treh posadiah po osem ur. Z delavci je sklenjena pogodba za dobo enega leta.

NA MORJU.

London, 29. julija. (K. u.) Včeraj se je potopil pri Lowestoffu parnik Manyaru.

PARNIK »DOVAY« POTOPLJEN.

Grimby, 30. julija. (Kor. ur.) Neki nemški podmorski čoln je potopil na Severnem morju ribiški parnik »Dovay«. Posadka, 9 mož, je utonila.

NOV SKANDAL PANAMA.

Haag. Iz Washingtona se poroča, da so odkrili nov panamski skandal. Zapri so že več oseb, med njimi Bukrila, ki je sprejel 50.000 dolarjev, prejšnjega guvernerja in več drugih. Preiskavo vodi posebna komisija.

Nemški službeni jezik na državnih železnicah.

C. kr. železniško ministrstvo je izdalo odlok (št. 21.013/6b), ki določa med drugimi:

1. Vsi prisilci za kako uradniško, poduradniško ali za mesto uslužbenca morajo še prej, ko so sprejeti, nadalje vsi tisti delavci, ki pridejo v poštev za svoječasno stalno nameščenje, kolikor je to le mogoče, vsekakor pa pred imenovanjem za poduradnika ali uslužbenca dokazati znanje nemškega jezika kot službenega jezika v besedi in v pisavi v toliko, da odgovarja popolnoma službenim zahtevam.

2. Delavcem, ki obvladujejo nemščino, naj se daje splošno pri sprejemu prednost pred takimi, ki tega znanja ne morejo dokazati.

3. Vse službene izkušnje brez vsake izjeme, kakor tudi predpisani pouk od časa do časa in izkušnje od časa do časa vseh uslužbencev se morajo izvesti le v službenem jeziku.

4. Vsi razglasi, odredbe, napovedi, obvestila, odloki itd., ki so določena na osobju, se smejo izpolniti le v službenem jeziku.

5. Vsi vodilni činitelji ravnateljstev naj z vso strogostjo pazijo na to, da se izvede službeno občevanje med predstojniki in podrejenimi kakor tudi med uslužbenci le v službenem jeziku. Kdor bi drugače postopal, naj se najstrožje kaznuje. (Posneto po celovških »Freie Stimmen«.)

× × ×

Dnevne novice.

+ List se ustavi s prihodnjim tednom vsem p. u. naročnikom, ki doslej še niso storili svoje dolžnosti. Kdor torej na naslovnem listku nima označeno, da je njegova naročnina poravnana za naprej, naj takoj po prejemu odpošlje znesek po nakaznici.

+ Deželni glavar v Ribnici. Deželni glavar dr. Iv. Šusteršič je bil te dni osebno v Ribnici, da se prepriča o ogromni škodi zadnjega požara. Pod vodstvom g. dekana Skubica in g. župana si je ogledal pogorišče, na katerem je še semtertje tlelo. G. deželni glavar je tudi seboj prinesel podpore pogorelcem v živilih in denarju in jo izročil pomožnemu odboru, ki pod predsedstvom gosp. dekana Skubica vro deluje. Pohod deželnega glavarja in nagla pomoč je prizadete Ribničane zelo razveselila.

+ Duhovniški jubileji 1. 1915. Demantni jubilej praznuje v Ljubljani bivajoči vpok. župnik iz lavantinske škofije, Michael Korošec. Zlato mašo obhajajo: Damian Pavlič, župnik v Kostanjevici; Kozma Pavlič, župnik pri Sv. Križu pri Kostanjevici; Matija Kadunc, vpok. župnik v Žužemberku; Gregor Jakelj, vpok. župnik v Ljubljani. — Petindvajsetletnico mašništva, oziroma duhovniškega delovanja praznujejo: dr. Ferd. Čekal, stolni kanonik v Ljubljani; Franc Ferjančič, podvodja v duh. semenišču; župniki: Jan. Bartelme v Sp. Logu na Kočevskem, Mart. Nemanič v Brusnicah, Matija Novak na Radovici, Ant. Pfajfar v Dražgošah, Ivan Piber v Gorjah, Franc Rajčević v Lučinah, Lud. Schiffrer v Žalini, Jan. Soukup v Stari Oslici, Janko Šiška v Senčurju, Vaclav Vondrášek v Podbrezju, Ant. Žnidarsič v Štangi; redovnika: Franc Birk, misijonar sv. Vinc. Pav. v Ljubljani, in P. Kazimir Kosobud, žup. vikar nem. vit. reda v Crnomlju.

+ Naročnikom »Dom in Sveta«. Ker so se zapreke v tiskarni srečno odpravile, bo izšla prihodnja številka »Dom in Sveta« začetkom meseca septembra. Sotrudniki naj blagovolijo poslati svoje prispevke do 15. avgusta uredništvu v Marijanišču. V vojno službo odpoklicanega urednika bodo, kolikor bo treba, nadomestovali pri urejanju prijatelji.

+ Solnograški Kirchsteigerjevi zakoni pred najvišjim kasacijskim sodiščem. Ničnostno pritožbo nekdanjega duhovnika Hans Kirchsteigerja, ki ga je bilo dunajsko višje deželno sodišče obsodilo zaradi solnograških zakonov na 300 K denarne globe, je najvišje sodišče zavrnilo in potrdilo prvotno obsodbo.

+ Amerikanski darovi otrokom padlih vojakov iz Kranjske, ki bi morali biti razdeljeni že o Božiču, še vedno niso oddani onim, katerim so bili poslani, ker, kakor čujemo, dotični akt neki gospod pri deželni vladi že od Božiča dalje vztrajno greje.

— Novo izšla knjiga. Dr. Dragan Šanda, sedaj rezervni poročnik v Brodu, Slavonija, je napisal in izdal tragedijo »Lepa Vida«. Cena broširanemu izvodu je 3 K.

— Odlikovanje za hrabrost. Računski podčastnik I. razreda Ignacij Lah iz Kobarida na Primorskem je dobil hrabrostno sveinjo radi hrabrega vedenja pred sovražnikom.

— Hrvaški slikar prof. Oton Iveković se je vrnil z italijanskega bojišča v Zagreb. Poslala ga je na bojišče hrvaška deželna vlada, da z umetniškim svojim kistom ovekoveči slavna dela hrvaških junakov. Z bojišča je prinesel veliko število krasnih slik. Na bojišču je bil deset dni.

— Kamniška koč na Sedlu kakor tudi Koča na Veliki Planini se oskrbuje od 1. avgusta nadalje. V obeh kočah se dobijo priprosta jedila ter mrzla in goroka pijača.

— Belo pecivo v Zagrebu. Poleg bele zemlje so peki v Zagrebu pričeli peči tudi slane roglje. Pol kg belega kruha velja v Zagrebu 80 vin.

— C. kr. rezervna bolnišnica v Novem mestu je pričela poslovati. Dne 25. t. m. je došlo z vlakom precejšnje število ranjencev z italijanskega bojišča.

— Umrl je v Zagrebu kavarnar Anton Gekelič.

— Znižanje cen pivu na Ogrskem. Ogrska vlada je znižala cene pivu za 4 K pri hektolitru.

— Ranjen leži v opavski bolnici poročnik Fr. Poženel.

— V italijanskem ujetništvu je sin postojanskega župana rezervni nadporočnik Stanko Lavrenčič.

— **Smrtna kosa.** Na Bohinjski Beli je umrla v visoki starosti 81 let g. Marija Burja, mati g. župana. Pokojnica je bila sestra nekdanjega deželnega glavarja Poklukarja. Bila je vzorna gospodinja in blaga žena. Prej ves čas zdrava, je zadnjih par let začela hirati; posebno hudo jo je zadela vest, da je na bojnem polju v Przemyslu padel njen sin Josip. Njen pogreb v torek je pričal, koliko spoštovanja in ugleda je imela preblaga pokojnica ne samo med domačimi, ampak v vsej okolici, saj je bila belanska cerkev polna pogrebevc, ki so ji izkazali zadnjo čast. Preblagi pokojni materi blagi spomin! Odlični šnetovi družini naše iskreno sožalje! — Ta teden v ponedeljek so pokopali na Beli tudi Ravnika Mihaela, vulgo Rodarja. Umril je v starosti 72 let. Naj počiva v miru!

— **Naši pijonirji pošiljajo pozdrave.** Prejeli smo naslednjo vojnopoštno dopisnico z dne 19. julija: Priscrčne pozdrave pošiljamo vsem znancem in prijateljem in vsem Slovincem slovenski fantje 3. pijonirske stotnije s severnega bojišča. Godi se nam dobro in mnogokrat smo prav dobre volje, posebno kadar Rus pobira šila in kopita in zbeži dalje v notranjost. Tudi naših krasnih narodnih pesmi v dolgi vojni dobi in daljni dalji še nismo pozabili ter si z njimi radi sladimo prosti čas ali krajšamo pot. Živio Avstrija, živio naš cesar! — Alojzij Zidar, Franc Oblak, Alojzij Debeljak, Franc Pemič, Anton Princič, Franc Kosjek, Tekavec, Trpin, Jernej Čad, Anton Batič, Ivan Marincič, Alojzij Medved, Jurij Rošec, Avgust Zorč, Andrej Sever.

— **Iz vojnega ujetništva se oglašajo in pišejo.** France Kogoj se je oglašil čez dalje časa iz Cistopolja. Piše svojem v Logatcu, da se nahaja v daljni ruski deželi v vojnem ujetništvu, odkoder jim pošilja srčne pozdrave. — Ivan Weber piše svoji sestri Malki, omož. Šiška, v Metelkovi ulici št. 4 v Ljubljani: ... Tukaj v ujetništvu in zdrav. Hrana dobra, samo dolgčas mi je, sem brez vsakega dela. Vročina je tukaj huda, nič manj kot 40—50 stopinj in še višja. Da bi bil že skoraj konec strašne vojske, saj že traja dosti dolgo... Pozdrav vsem. V Taškentu, dne 12. junija 1915. I. W. — Evgen Sartori je sporočil svoji sestri Amaliji, stanujoči na Grabnu št. 35 v Kamniku, da še diha božji zrak in gleda zlato sonce, sicer ne v dragi domači deželi, pač pa daleč v Rusiji, odkoder se bo z veselim srcem vrnil, ko bo napočila zlata doba miru. Sestra Amalija se je bratovega glasu nepopisno razveselila, in to tembolj, ker so bili dobili svojčas o bratu uradno sporočilo z besedo »gefallen«, in so sploh vsi mislili, da ga ne bodo več videli. — Tomaž Peččin se je oglašil iz Skobeleva svoji ženi Mariji, ki biva v Novi vasi št. 17 pri Zireh.

— **Založitev industrije in trgovine s premogom.** V ta namen, da se preprečijo težave, ki navadno v jeseni ob času pomnoženega prometa nastajajo ob dobivanju premoega, je zlasti letošnje leto spričo izrednih razmer priporočati, da si industrijalna podjetja in premoegovna trgovina pravočasno preskrbi premog za oni čas, ob katerem navadno nastajajo težave ob dobavljanju premoega. Industrijalni podjetniki in trgovci s premogom se torej opozarjajo, da se čimprej založe s premogom. Dodajanje vagonov je v letnih mesecih navadno lažje kakor v jesenskih mesecih.

RAZSIRJENJE MESTNE VOJNE PEKARJE V LJUBLJANI.

V Ljubljani se čimdalje bolj pozna, da ojemajo privatne zaloge moke. Popraševanje po mestnem vojnem kruhu je postalo zadnji čas tako nestpno, da je bil aprovizacijski odsek prisiljen razširiti dosedanj obrat mestne vojne pekarije. Jenkova pekarija, dasi se dela v njej noč in dan, ne zmore več kot preskrbovati na dan z vojno porcijo kruha le 18 do 20 tisoč ljudi. Mestna občina je vzela sedaj v najem še občutno večje podjetje tovarnarja Schreya, vsled česar je že od jutri naprej omogočeno speči vsak dan toliko kruha, kolikor ga občinstvo potrebuje za največjo silo in potrebo. Parna pekarna Schreyeva se v to svrhu primerano adaptirala. Izčni urad pa je izdal stroge predpise za hišni red v novem mestnem podjetju. Pomočnikom in vajencem je pod kaznijo takojšnega odpusta zaukazano pri izdelovanju kruha in drugega peciva gledati na največjo snago. Predpisi se tičejo čednosti, ki jo je gojiti v vseh pekarskih prostorih, ter snažnosti, ki mora biti prva ljubiteljica vsakega izdelovalca kruha. Za pomočnike in vajence se uvaja tudi obilgatna in stalna zdravniška vizita, za katero se je predstavljati uslužbencem pri mestnem fizikatu. Ker se bo vršil v Schreyevi parni pekarni promet z najmodernejšimi stroji, bo mestna vojna pekarija kolikor toliko zadoščala vsaj glavnim zahtevam moderne in higijenske pekarije.

Z bojišča ob spodnji Soči.

V nedeljo, 18. julija 1915. Vsi prednji griči so kot ognjenik Vezuva. Najprvo švigajo plameni ene

dveh tudi treh ekrazitskih granat in nato kot oglje črni dim pokrije ves hrib, kot glava debelo kamenje pa granate vržejo na vse strani po sto metrov visoko. Grozno je to, Vezuva bljuvati še nisem videl, a strašnejše tam tudi ne more biti.

Hrib v ospredju izgledajo liki kupi kamena. Vse je popolnoma razrito in osmogeno. Ni čudo, včeraj so cel popoldan in pozno v noč obdelovali te griče in danes so začeli ob petih zjutraj za rana, sedaj je 11. ura dopoldne, pa brez presledka letena za drugo, in to bo šlo ves dan, dasiravno je nedelja.

Ob obrežju Soče so po vrsti razpostavljene sovražne baterije. Po našem opazovanju jih mora biti okrog 25, toliko smo jih mi tu našli in to so same težke, takorekoč oblegovalne baterije, ki streljajo večinoma na 10—12 km. Pri vsakem strelu kar zastoka zemlja in vse okoli se strese. To opazovati je mučno, človek misli: sedaj in sedaj se mora svet podreti.

Danes zvečer pričakujemo napada. Spraviti v past rizožarje, to dobro razumemo. Po dnevu jih pustimo obdelavati griče naših postojank, pešci gredo nazaj v varne prostore in mi s poljskimi topovi prežimo na to, kdaj bodo kje sovražniki pokazali kak naskok. Danes zjutraj ob sedmih so poizkusili napasti grič. Bil je brez pešcev, ker so sli vsi naši nazaj, ker so ga poprej tako obdelovali z ekrazitskimi granatami. Pustili smo jih kake 200 metrov naprej. Že jih je mrgolelo po bregu. Alo, sedaj pa le! Od treh strani je 18 naših žrel začelo bljuvati na nje. Kot mravlje so hiteli na vse strani naprej, nazaj, na levo in desno, a povsod je vse mrgolelo naših bombončkov. Tako se mi je zdelo, kot bi jih Lehi pobirali po tleh, ko so cepali. Pri takih napadih po dnevu jih ponavadi le malo uide, vse obleži. Kaj takega je vedno »hura« za nas.

Po noči je težje. A mi vseeno pešcem pridno pomagamo. Sovražne baterije po noči skoro dosledno molče pri napadih in ne pomagajo svoji pehoti. Zato so ponoči naši brez skrbi in popucaju vse, kar miga v ospredju.

Učinek naših 30:5 cm možnarjev si pač ne more nikdo predstavljati, kdor tega ga z lastnim očesom ne opazuje. Streljajo silno precizno. Z enim strelom so v predležečem mestecu iz tal vzdignili krasen kameniti zvonik, podoben kranjskemu zvoniku, tako da ni videti, kje je ravno stal, in z njim vred je slo par hiš v bližini. Na tem zvoniku je bil dne 3. julija kralj Emanuel in je gledal na Trst čez lužo, 5. julija popoldne ob petih je pa zginit zvonik iz površja zemlje, ko so bili na niem zopet trije opazovalci. Dim je zagrnil celo mesto za več kot za eno uro. Razrušili so že nešteto poslopij, kjer se je kak sovražni štab vgnedil.

Bati so se nas začeli Italijani že resno, to se dobro opaža. Ta strah ni zastoj, ker gorje jim, ko se jih lotimo; to bo klanje. Moramo pač tudi pomisliti, da smo vsi ljudje, a z vsakim drugim sovražnikom bi imeli usmiljenje, s temi izdajicami pa nikdar in nikoli, vse bo uničeno. V prah morajo te izdajice, kakršnih svet še ni poznal, zato tudi takega klanja ne pozna, kot bo to. Naša planinska Soča bo kri in ne voda. Zapomniti si bodo morali na vse večne čase, kdaj so zadnjikrat segli z umazanimi prsti po naših krasnih slovenskih krajih. Poplačali bodo stotero vse to, da lepe slovenske kraje moramo zalibog sedaj sami rušiti, da jih izženemo iz njih.

Novice s Primorske.

Goriški nadškof se nahaja sedaj v Vipavi in ne v Postojni, kakor smo včeraj poročali. Evidenca beguncev. Deželni odbor za Goriško in Gradiščansko sestavlja kataster vseh beguncev iz južnih krajev. Iz tega katastra bodo razvidni ime, priimek in starost vsakega posameznega begunca, potem ime njegovih staršev, nadalje pristojnost, poklic in konečno tudi njegovo sedanje bivališče. V svrhu sestave katastra so doslej služili deželnemu odboru samo oni podatki, ki mu jih je dala država na razpolago t. j. imeniki sestavljeni za taborišča beguncev. Da bo pa kataster vsaj v gotovih ozirih popoln, mora deželni odbor poznati imena tistih beguncev, ki imajo svoje bivališče izven taborišča beguncev in ki živijo raztrošeni pri zasebnikih v mnogih mestih in vaseh. Slavna županstva so vsled tega vlnudno naprosena, da dopošljejo podpisnemu po gori navedenemu načinu sestavljene imenike vseh tistih beguncev nahajajočih se v okolišu dotičnega županstva. — Od goriškega deželnega odbora, sedaj na Dunaju (Parlamentsgebäude). Dež. glavar: dr. Faidutti l. r.

Kraj »Peteano«, katerega navaja avstrijsko uradno poročilo, je nekdanj (pred kakimi osmimi leti še) slovenska vasica Petrovje. (Ker je tam le pet hiš; ljudstvo tolmači »pet jih je«). Radi oddaljenosti od slovenske šole in tudi skrbnega prizadevanja »Legge nazionale« smo tudi to postojanko izgubili. — Nekdo, ki je blizu tam doma.

Dr. Otokar Rybaž je pisal z italijanskega bojišča: Lahi nič ne napredujejo in zato se zabavajo s tem, da mečejo svoje granate v obilni meri, čim dalje mogoče. Na ta način je prišel tudi naš oddelek v nevarnost in je imel tudi že eno žrtev, ki smo jo pokopali včeraj. Oddelek sem premestil v drug, varnejši kraj, jaz pa sem šel stanovat v bajto pod hrib, kjer je manj nevarnosti. Dne 21. t. m. so bili Lahi posebno radodarni s svojimi granatami in so jih razmetavali na vse strani. Pravi se, da se je godilo to na čast kralju, ki je tudi na našem bojišču hotel videti nekaj uspehov. Seveda se je držal tako daleč od fronte, da ga tudi z najboljšim daljnogledom ne bi mogli videti.

Granata je ubila v Gorici čevljarja Martelanca. Rekli so mu, kadar so ga hoteli zjeziti, »slaski kralj«. Mož je bil namreč zelo grbast.

Boj topništva pri Trziču se, kakor javlja »M. N. N.«, lahko opazuje iz tržaške luke. Avstrijske pozicije so vnovič pojačene.

Iz Gorice poročajo »M. N. N.«: Od preteklega petka Lahi zopet obstreljujejo odprto mesto Gorico. Več privatnih hiš v sredini mesta je razrušenih. V petek sta bila ubita dva otroka šolskega nadzornika, v soboto ubitih osem civilnih oseb, večinoma žensk in več ranjenih. V nedeljo so Lahi brez izbire in brez vojaškega vzroka obstreljevali hiše z granatami.

Ljubljanske novice.

Ij Odlikovan deželni uradnik. Deželni uradnik Franc Poženel, rez. praporščak pri 4. bos. herc. pešpolku je bil odlikovan za hrabrost pred sovražnikom na severnem bojišču s srebrno svetinjo I. razreda.

Ij Vsi oni častniki, praporščaki in kadeti, ki so bili potom superarbitracije spoznani za sposobne le za pisarniško delo ter se nahajajo na dopustu v Ljubljani in okolici, se naj zanesljivo zglase dne 31. t. m. od 9. ure dopoldne v pisarni etapnega poveljstva (Bavarski dvor, II. nadstropje).

Ij Nove prodajalne mestnega vojnega kruha. Z jutrišnjim dnem se bo mestni vojni kruh prodajal razven v dosedanjih, še v naslednjih lokalih: I. v Prešernovi ulici, II. v Kolodvorski ulici, III. v Gradišču, IV. na Bregu. Vse te štiri prodajalne so prejšnje Schreyeve prodajalne. V Skofji ulici prodaja mestni vojni kruh Štrausova trgovina. — Dosedanja oblika kruha ostane, poleg te pa se uvede še po vseh mestnih prodajalnah oddaja hlebčkov po 36 in 70 vin.

Ij Na stojnici mestne vojne prodajalne se bodo prodajalo jutri večjo množino paradiznikov po 40 vin. kg. hruške I. vrste po 90 vin., II. vrste po 80 vin., češplje po 1 krono, breskve po 1 krono 20 vin., krompir po 8 vin. kilogram. Poleg tega se bodo prodajale tudi kumare: male komad 6 vin., srednje po 10 vin., velike po 12 vinarjev.

Ij Priljubljeni specialni večer v »Kino Central« v deželnem gledališču boče danes zvečer ter bo gotovo tudi danes ohranil svojo privlačno silo, kajti spored je zopet jako skrbno izbran. Na prvem mestu je velika drama: »Stradajoči«. Ravnotako krepko bo vplivala drama »V vrtnicu življenja«. Humoreska »Polidorjeva tragična ura« in komična točka »Bolha« bodeta tudi v Ljubljani izvalili mnogo smeha. — Jutri nov spored: delo dr. Pavla Lindaua »Deželna cesta«.

Ij Dama, ki je izgubila zlato zapestnico, naj se zglesi Kongresni trg št. 6, III. nadstropje.

Zahvala. Odhajam iz slovenske zemlje nazaj v Galicijo. Odhod mi narekuje zahvalo slovenskim dobrotnikom, ki so mene in mojo družino sprejeli in podpirali. Osobito naj blagovolijo sprejeti mojo zahvalo pesviti g. knezoškof ljubljanski, vodstvo zavoda sv. Stanislava, blagonaklonjeni meščani mesta Kranja, znani mi preč. gg. duhovniki v okolici, zlasti preč. g. dekan v Kranju. Spomin na dobre Slovence mi ostane.

Ivan Bilyk, gr.-kat. stolni vikar iz Premišla.

Barovi.

III. izkaz darov za zavod za slepce. Fani Gertrin 10 K; učiteljica Jospina Primožič v Črnomlju 14 K; šolsko vodstvo Ljubno, Gorenjsko, 6 K 82 vin.; Marija Kršmanec, Sv. Jakob o./S., 11 K; Cecilija Zajc, Sv. Jakob o./S., 3 K; Roza Pogačnik 5 K 50 vin.; župnija Goriče: Zalag 23 K, Goriče 34 K 10 vin., Srednja vas 13 K 40 vin., Letenice 23 K 50 vin., Kamnek 2 K; župnija Studeno 135 K 42 vin.; P. Vučkovič v Gorici 10 K; župnik J. Zakotnik, Ivanka Zakotnik, Cirilka Zakotnik 22 K; učiteljica Marija Levac 4 K; Angela Puželj, St. Rupert, Dolenj., 20 K; župnija Lozice pri Vipavi 25 K; Abstinenčni odsek Prihova pri Konjicah 4 K; Zavod sv. Marte v Ljubljani 5 K 40 vin.; Mirko Špan v Ljubljani 5 K; zbirka na konferenci duhovnikov v Idriji 72 K; Jos. Kambič, župni upr. v Prelokah, 5 K; g. župnik Rott, Zagorje o./S., 16 K 06 vin.; Ign. Zargi, trgovec v Ljubljani, 8 K; župnija Cerčno na Goriškem, 48 K; Blaž Grča, župnik v Sempasu, 20 K; Franc Franke, župnik v Oseku, 10 K; »Sveta vojska« v Trebelnem na Dolenjskem, 21 K; župnija Št. Vid v Kazazah na Koroškem 15 K 83 vin.; župnija Duplje pri Trziču 15 K; Repentabor: nadučitelj Ivan Ravbar 2 K, Ana Pavlić 2 K, Anton Ravbar 2 K, Jos. Krančič 2 K, neimenovani 3 K; Ivan Perko, župni upr. v Šmarjeti na Dolenjskem, 2 K; po upravnistvu »Slov. Naroda« 30 K; župnija Suhor pri Metliki 8 K 38 vin.; Vladimir Paternost v Postojni 8 K; Vinko Premk, davčni upr. na Vrhniki, 5 K; Jos. Zelnik, župnik v Čemšeniku, 10 K; župnija Domžale, 80 K; M. J. Prajnik, črnovojnik pri želez. stroži, 5 K; družina Kokalj, Loka na Gorenjskem, 7 K; zbirka v Dragi na Dolenjskem po gđ. Pavli Trofalt 22 K 50 vin.; neimenovana 2 K; »Sveta vojska« v Tolminu po g. dr. Serjunu 155 K 86 vin.; več darovalcev skupaj 2 K. — Znesek 956 K 77 vin. Zraven znesek prejšnjih izkazov 1413 K 38 vin. — Skupaj 2370 K 15 vin.

Prodajalka

izurjena v modni trgovini se sprejme. Predstaviti se je v trgovini Benedikt & Co., Ljubljana, Prešernova ulica.

Kupi se 1475

kmetija

v bližini Ljubljane z urejenim gospodarskim poslopljem. Ponudbe pod šifro »Kmetija« na upravnistvo »Slovenca«.

Limon-esenca

1 steklenica za 1 krono, odgovarja vsebini desetih limon.

Lekarna Trnkoczy zraven rotouža v Ljubljani.

Sprejmeta se takoj

2 kontoristinji 2

s prakso, zmožni slovenskega in nemškega jezika. Prednost imajo take, ki so večje tudi hrvaščine. — Ponudbe na upravnistvo tega lista pod K. A. 1916/1466.

Prodamo 1477

10 zajcev mladičev

čiste belgijske pasme. Naročila je pošiljati na Vnovčevalnico za živino v Ljubljani, Dunajska cesta 29.

Kupim v vsaki množini mikano in nemikano

domače predivo

po najvišji ceni. — Ponudbe na: Ivan N. Adamič, vrvarna, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31. 1453

10.000 hekto

1376 sortiranih gospodskih vin

razprodaja v poljubnih množinah

Albert Zerkovitz - Nagykanizsa (Ungarn).

Iščem pridno in pošteno 1492

dekle

za vsa domača hišna dela, katera ima veselje do otrok. Plača 15 do 16 kron mesečno. Prednost imajo od 30 do 40 let stare. Vstop takoj. — Ponudbe: Trgovina Humer, Polšnik pri Littiji.

Tkalke

za tkalnice platna, tudi sukalke dobitno trajno in dobro plačano delo v tovarni

Thondorf, p. Liebenau pri Gradcu

5000 hektolitrov

belega in rdečega

hrvatskega

VINA

od letnikov 1912, 1913 in 1914 ponuja po dnevnih cenah veletrgovina z vinom

Alex Breyer i sinovi

Križevci na Hrvatskem. 1481

Starejši trgovski pomočnik

galanterist event, manufakturer, kateri bi imel veselje za izloženega aranžerja se išče proti dobri mesečni plači. Ponudbe na O. Bernalović, Ljubljana, Mesni trg. 1490

Sprejemem dva krepka 1488

učenca

s primerno šolsko izobrazbo v svojo trgovino z mešanim blagom. Dečki z dežele imajo prednost. — Ponudbe na I. Colnar, Kranj.